

forbedringer på denne vare, som det engelske marked synes at betinge. Jeg nævner kun dette som et eksempel på, at vi ikke kan påregne, at forbedringer i vor situation skal komme til os udefra. Vi må bygge på vore egne anstrengelser, når vi skal gennemføre den opretning af valutasituationen, som alle ønsker. Vi må også i dette arbejde have det lovmæssige grundlag for vor virksomhed i orden. Hertil hører vareforsyningsloven, og jeg skal tillade mig at anbefale forslaget om forlængelse af vareforsyningsloven til det høje tings velvillige behandling.“

Lovforslaget henvistes — efter en indgående 1. behandling i folketinget — til et udvalg, i hvilket der opnåedes enighed om den nævnte ændring, hvorom det i udvalgsbetænkningen hedder:

„Da der er opstået tvivl om, hvorvidt bestemmelsen i vareforsyningslovens § 10, stk. 4, om adgang til at indbringe visse klager over myndighedernes afgørelser for domstolene vil kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor ikke blot en enkelt, men flere næringsdrivende samtidig fratages en hidtil bestående adgang til f. eks. at deltage i import, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en ændring i lovens § 10, stk. 4, der præciserer, at bestemmelsen også finder anvendelse, når flere næringsdrivende fratages en dem hidtil bestående adgang til at deltage i indførsel eller udførsel af varer m. v.“

Med denne ændring indstillede et flertal indenfor udvalget (socialdemokrater og radikale) lovforslaget til vedtagelse, mens venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer foreslog lovforslaget underkastet flere ændringer af principiel karakter, idet de ifølge betænkningen var af den opfattelse, at loven nu burde „formes som en ren valutalog under handelsministeren, mens øvrige eventuelt påkrævede bemyndigelser til de respektive ministre bør gives i særlige love.“

Hvad mindretallets ændringsforslag gik ud på, var følgende:

1) Vareforsyningslovens § 1 foresloges affattet således:

„De ministeren for handel, industri og søfart ved denne lov givne bemyndigelser har til formål at sætte ministeren i stand til at træffe de af de herskende ekstraordinære forhold nødvendiggjorte foranstaltninger med hensyn til landets betalingsforhold til udlandet. Ved tilrettelæggelse af foranstaltninger i henhold til loven bør *så frie forhold for erhvervslivet som muligt* tilstræbes, bl. a. ved udvidelse af frilisterne for indførsel og udførsel.

Importen skal gøres størst mulig under hensyn til betalingsbalancen, og importen skal tilrettelægges således, at der skabes den fornødne konkurrence.“

Paragraffen har i den gældende lov følgende ordlyd:

„De ministeren for handel, industri og søfart ved denne lov givne bemyndigelser har til formål at sætte ministeren i stand til at træffe de af de herskende ekstraordinære forhold nødvendiggjorte foranstaltninger med hensyn til ordningen af landets betalingsfor-